

Izrek

Člen 1(3) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007, je treba razlagati tako, da če izbrani ponudnik v revizijskem postopku uveljavlja ugovor nedopustnosti, ki temelji na neobstoju procesnega upravičenja ponudnika, ki je vložil tožbo, ker bi moral naročnik ponudbo, ki jo je predložil zadnje-navedeni, izločiti zaradi njene neskladnosti s tehničnimi specifikacijami, opredeljenimi v razpisni dokumentaciji, ta določba nasprotuje temu, da se navedena tožba po predhodnem preizkusu tega ugovora nedopustnosti razglasi za nedopustno, ne da bi se bilo treba izreči glede skladnosti ponudbe izbranega ponudnika, ki je dobil naročilo, in ponudbe ponudnika, ki je vložil glavno tožbo, z navedenimi tehničnimi specifikacijami.

(¹) UL C 151, 26.5.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 4. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di La Spezia – Italija) – Simone Gardella proti Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Zadeva C-233/12) (¹)

(Prenos pokojninskih pravic, pridobljenih v državi članici — Člena 45 PDEU in 48 PDEU — Nacionalna zakonodaja, ki ne določa pravice do prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih prispevkov, plačanih nacionalni socialnovarstveni ustanovi, na mednarodno organizacijo s sedežem v drugi državi članici — Pravilo seštevanja)

(2013/C 245/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di La Spezia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Simone Gardella

Tožena stranka: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Tribunale Civile della Spezia – Razlaga členov 20 PDEU, 45 PDEU, 48 PDEU in od 145 do 147 PDEU ter člena 15 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Prenos pokojninskih pravic, pridobljenih v različnih državah članicah – Uslužbenec mednarodne organi-

zacije s sedežem v drugi državi članici – Nacionalna zakonodaja, ki ne določa pravice do prenosa pokojninskih prispevkov, plačanih nacionalni socialno-varstveni ustanovi, na zadevno mednarodno organizacijo – Zavrnitev zadevne socialnovarstvene ustanove, da bi sklenila sporazum, ki bi omogočal tak prenos

Izrek

Člena 45 PDEU in 48 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta ureditvi države članice, ki svojim državljanom, ki so zaposleni pri mednarodni organizaciji, kot je Evropski patentni urad, s sedežem na ozemlju druge države članice, ne omogoča prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki so jih pridobili prej na ozemlju svoje države članice, v pokojninsko shemo te organizacije ob neobstoju sporazuma med to državo članico in navedeno mednarodno organizacijo, ki bi omogočal možnost takega prenosa.

Če mehanizma prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, pridobljenih prej v državi članici, v pokojninsko shemo novega delodajalca v drugi državi članici ni mogoče uporabiti, je treba člen 45 PDEU razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki za pridobitev pravice do starostne pokojnine ne omogoča upoštevanja dobe zaposlitve, ki jo je državljan Evropske unije dopolnil pri mednarodni organizaciji, kot je Evropski patentni urad.

(¹) UL C 217, 21.7.2012.

Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG vložila 17. junija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 18. aprila 2013 v zadevi T-506/11, Peek & Cloppenburg KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-325/13 P)

(2013/C 245/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnik: P. Lange, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Nemčija)

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. aprila 2013 v zadevi T-506/11 razveljavi;

- odločbo prvega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu z dne 28. februarja 2011 v zadevi R 53/2005-1 razveljavi;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu in družbi Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica očita kršitev člena 8(4) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: UBZS) zaradi napačne razlage pojma „podeljuje pravico do prepovedi uporabe poznejše blagovne znamke“.

Nasprotno od mnenja Splošnega sodišča, naj ne bi bilo mogoče sklepati, da je zahteva določbe zgolj ta, da je uveljavljana pravica več kot lokalnega pomena. Sporni pojem naj bi bilo treba razlagati tako, da dodatno omejuje krog znakov več kot lokalnega pomena, za katere se lahko vloži ugovor. Ta razlaga naj bi pomenila, da mora zadevno nacionalno pravo imetniku zagotavljati pravico, da prepove uporabo poznejše blagovne znamke na celotnem ozemlju države članice, iz katere izhaja.

To naj bi utemeljevali cilj postopka z ugovorom zoper prijavo znamke Skupnosti, ureditev iz členov 110 in 111 UBZS ter razumevanje istega pojma iz člena 8(4) UBZS v členu 4(4)(b) Direktive 2008/95/ES. ⁽²⁾

Nemški zakonodajalec naj bi člen 4(4)(b) UBZS ob pravilni razlagi prenesel v nacionalno pravo tako, da mora sporna pravica svojemu imetniku zagotavljati možnost, da prepove uporabo poznejše znamke na celotnem ozemlju Republike Nemčije. Razlaga pojma „podeljuje pravico do prepovedi uporabe poznejše blagovne znamke“ naj bi bila v sporu upoštevna.

Pritožnica podredno graja kršitev člena 8(4) UBZS, ker naj bi Splošno sodišče napačno razlagalo pojem „več kot zgolj lokalnega pomena“. To utemeljuje s smislom postopka z ugovorom in ciljem omejitve kroga nacionalnih znakov, za katere se lahko vloži ugovor, povezanostjo z ureditvijo iz členov 110 in 111 UBZS in ureditvijo iz člena 4(4)(b) Direktive 2008/95/ES.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, str. 25).

Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG vložila 17. junija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 18. aprila 2013 v zadevi T-507/11, Peek & Cloppenburg KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-326/13 P)

(2013/C 245/08)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnik: P. Lange, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Nemčija)

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. aprila 2013 v zadevi T-507/11 razveljavi;
- odločbo prvega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu z dne 28. februarja 2011 v zadevi R 262/2005-1 razveljavi;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu in družbi Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica očita kršitev člena 8(4) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: UBZS) zaradi napačne razlage pojma „podeljuje pravico do prepovedi uporabe poznejše blagovne znamke“.

Nasprotno od mnenja Splošnega sodišča, naj ne bi bilo mogoče sklepati, da je zahteva določbe zgolj ta, da je uveljavljana pravica več kot lokalnega pomena. Sporni pojem naj bi bilo treba razlagati tako, da dodatno omejuje krog znakov več kot lokalnega pomena, za katere se lahko vloži ugovor. Ta razlaga naj bi pomenila, da mora zadevno nacionalno pravo imetniku zagotavljati pravico, da prepove uporabo poznejše blagovne znamke na celotnem ozemlju države članice, iz katere izhaja.

To naj bi utemeljevali cilj postopka z ugovorom zoper prijavo znamke Skupnosti, ureditev iz členov 110 in 111 UBZS ter razumevanje istega pojma iz člena 8(4) UBZS v členu 4(4)(b) Direktive 2008/95/ES. ⁽²⁾